

τοῦ ἡλίου εἶναι ἴσον μὲ τὸ φῶς 5,363. κηρίων περί τὸν ἕνα πόδα μακρὰν ἀπὸ τὸν βλέποντα θεθεμένων ! καὶ ἑκατομμυριάκις (ἑν ἑκατομμύριον φηράς) ἰσχυρότερον τοῦ φωτός τῆς σελήνης ! καὶ ὅμως ὁ ἡμέτερος ἡλιος εἶναι ἀστὴρ τρίτου μεγέθους εἰς τὸν ἀστερισμὸν τοῦ Περσείως ! « Πόσον θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου Κύριε ! Πάντα μὲ σοφίαν ἔκαμες. »



Διδάσκησ' τις πολιτικὸς τῆς Ἀμερικῆς. ὁ Πάτρις ἔνυρ κατὰ τὰς τελευταίας ὥρας τῆς ζωῆς του παρήρησεν εἰς ἕνα τῶν φίλων του, δοτις τὸν εὗρε ἀναγινώσκοντα τὴν Ἀγίαν Γραφήν. Ἐἶδον ἑν βιβλίον πολυτιμότερον παντός ἄλλου. τὸ ὁποῖον ἔχει τυπωθῆ μέχρι τοῦδε καὶ ὅμως ἐστάθην τόσον ἀνόητος, ὥστε δὲν εὗρον καιρὸν νὰ τὸ ἀναγνώσω μὲ προσοχὴν καὶ συναίσθησιν εἰμὲ τώρα... » Ὅποια φοβερὰ ὁμολογία !

Η ΑΞΙΑ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ.

Χρόνος καλῶς δαπανώμενος καὶ γνώσεις ὠφέλιμοι ἀποκτώμεναι εἶναι συμμαχία ἰσχυροτέρα εἰς τὰς περιπετείας τοῦ κόσμου τοῦ παρὰ τὴν εὐφυΐαν, τὴν φαντασίαν ἢ τὴν εὐχλωτίαν.

Ὅταν τὸ 1805 ὁ περίφημος διὰ τὴν ἀλληλοδιδασκτικὴν του μέθοδον Λαγκάστερ παρουσιάσθη εἰς τὸν βασιλεῖα τῆς Ἀγγλίας Γεώργιον τὸν 3ον, ὁ εὐσεβὴς ἐκείνος μονάρχης ἐκήρυξεν, ὅτι ἐπεθόμει πᾶν πτωχὸν παιδίον καθ' ὅλον τὸ κράτος

τοῦ νὰ διδασθῇ ν' ἀναγινώσκη τὴν Γραφήν ! Οὕτω λέγουσι καὶ οὕτω πράττουσιν οἱ εὐσεβεῖς βασιλεῖς καὶ κυβερνήται.

ΟΙ ΔΥΟ ΚΥΝΕΣ.

Εἰς ἐξ αὐτῶν ὀνομαζόμενος Λέων εἶναι φρόνιμος, ὁ ἄλλος καλούμενος Λύκος εἶναι κακός.

Ὁ Λύκος ὁσάκις ἐξέρχεται ἀπὸ τῆς ἀνθρώπων, μαλῶναι μὲ ἄλλους σκύλους καὶ ἐπιστρέφει πληγωμένος ὁ Λέων ἀπ' ἐναντίας οὐδέποτε μάχεται.

Ἡμέραν τινὰ ὁ Λέων ἠθέλησε νὰ ἐξέλθῃ εἰς περίπατον μετὰ τοῦ Λύκου, ὅστις κατὰ τὴν συνήθειάν του, ἐμπλέχθη εἰς μαλώματα καὶ μάχας καὶ οὕτως ἐπέστρεψε καταλερωμένος καὶ πληγωμένος εἰς τὸ ὠτίον καὶ τὴν οὐρὰν. ἐνθ' ὁ Λέων ἐπανήλθεν ἡσυχος καὶ καθαρός.

Δὲν εἶναι ἄρα γε μερικοὶ ἀπὸ τοὺς μικροὺς μας ἀναγνώστας, οἱ ὁποῖοι ὁμοιάζουσι τὸν λύκον ;

Η ΑΡΑΧΝΗ.

« Εἶδον προχθὲς ἀράχνην τινὰ, συλλαβοῦσαν εἰς τὰ δόκτια αὐτῆς μυῖαν. » ἔλεγεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Κωστῆν ἡμέραν τινὰ.

« Καὶ τί τὴν ἔκαμεν ; » ἠρώτησεν ὁ Κωστής.

« Συμπεραίνω, ὅτι τὴν ἐφόνευσε, διότι τὴν ἤκουσα νὰ περυγίλῃ ἐπὶ μίαν στιγμὴν καὶ ἔπειτα ἡ ἀράχνη τὴν περιτόλιξε μὲ τὸ νῆμά της καὶ τὴν ἔσειρεν εἰς τὴν τρύπαν της διὰ νὰ τὴν φάγῃ. »

« Καὶ διατί δὲν ἐφόνευσες οὐ τὴν ἀράχνην ; » ἠρώτησεν ἐκ νέου ὁ Κωστής.

« Διότι, ἀπεκρίθη ὁ Παύλος. » τοῦτο ἠθέλην εἰσθαί σ κ λ η ρ ό τ η ς. Σφάζομεν ἡμεῖς τοὺς βίρας, τὰ πρόβατα καὶ τὰς ὀρνίθιας πρὸς τροφήν, ἀλλὰ δὲν ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ φονεύωμεν τὰς ἀράχνας, διότι φονεύουσι τὰς μυῖας, ἐπειδὴ τὰς φονεύουσι πρὸς τὴν αὐτὴν σκοπὸν.

ΑΡΓΙΑ.

Δύναται ὁ γεωργὸς νὰ θερίσῃ χωρὶς νὰ σπείρῃ καὶ καλλιεργήσῃ τὴν γῆν ;

— Ὁχι.

Δύναται ὁ μυλωνᾶς νὰ ἔχῃ ἄλευρον χωρὶς ν' ἀλέσῃ σίτον ;

— Ὁχι.

Δύναται ὁ ἄρτοποιὸς νὰ ἔχῃ ἄρτον χωρὶς νὰ ζυμώσῃ ;

— Ὁχι.

Λοιπὸν διὰ νὰ ζήσῃ τις μὲ ἄνεσιν εἰς τὸν κόσμον πρέπει νὰ ᾔται φιλαργος καὶ νὰ κοπιᾷ ζῆλον ἄλλως εἶναι περιφρονητός ὡς κατώτερος καὶ αὐτῶν τῶν ζώων. (Παροιμ. ε'. 6.)

Ὁ ὑποκόμης Καρτερέτος, ὁ κυβερνήτης τῆς Ἰρλανδίας κατὰ τὸ 1724 ἠδύνατο νὰ εἶπῃ ἐκ στήθους ἅπασαν τὴν Νέαν Διαθήκην ἀπὸ τοῦ πρώτου κεφαλαίου τοῦ Ματθαίου μέχρι τοῦ ἐσχάτου τῆς Ἀποκαλύψεως!

Πόσοι ἀπὸ τοὺς μικροὺς ἀναγνώστῃς τῆς «Εφημερίδος τῶν Παιδῶν» ἔχουσι τὸ Εὐαγγέλιον καὶ ἀναγινώσκουσιν αὐτὸ τακτικῶς καὶ ἀποστηθίζουσι τὰς διδασκαλίας του;



ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΑΓΑΠΗΣ.

«ὦ, πόσον, ἀγαπῶ τὸν Θεόν!», ἀνέκραξεν ἡ μικρὰ Ἑλένη ὅτε ἡ μήτηρ αὐτῆς τὴν ἐδίδασκε τὰ πρὸς τὸν Θεὸν καθήκοντά της.

— «Πιθανὸν νὰ νομίζῃς ὅτι Τὸν ἀγαπᾷς, ἀκριδὴ μου κόρη,», ἀπήντησεν ἡ μήτηρ.

— «Ἄλλ' ἤξεύρω — εἶμαι βεβαία ὅτι Τὸν ἀγαπῶ.» ἐπανάλαθεν ἡ Ἑλένη.

— «Ὑπόθεσε,» — προσέθηκεν ἡ μήτηρ, — ὅτι λέγεις, ἐγὼ μῆτέρ μου σὲ ἀγαπῶ, ἐάν ὁμως δὲν ὑπακούῃς εἰς ὅτι σὲ προστάζω, δύνάμει νὰ πιστεύσω ὅτι μὲ ἀγαπᾷς;

— «Ὁχι.

Λοιπὸν ἐκεῖνος μόνον δύναται νὰ εἶπῃ ὅτι ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, ὅστις κάμνει τὰ προστάγματά του. «Ἐάν μὲ ἀγαπᾷτε τὰς ἐντολάς μου φυλάξατε.» (Ἰω. ιδ', 15.)

«Διότι ἡ ἀπειθεία εἶναι καθὼς τὸ ὁμάρτημα τῆς μαγείας· καὶ τὸ πῆμα καθὼς ἡ ἀσέβεια καὶ ἡ εἰδωλολατρεία.» (Α'. Σαμ. ιε'. 23.)

ΑΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ.

«Πρὸς τίνα σκοπὸν, νομίζεις, — Ἰωάννη, — ὅτι χρησιμεύει τὸ ὥρολόγιον τοῦτο,» — ἠρώτησεν αὐτὸν ὁ πατήρ του.

«Διὰ νὰ δεικνύῃ τὰς ὥρας,» ἀπήντησεν αὐτός.

Ἄλλ' ὑπόθεσε, ὅτι ὄχι μόνον δὲν δεικνύει τὰς ὥρας ἀλλ' οὐδὲ δύναται νὰ ἐπιδιορθωθῇ.»

«Τότε εἶναι ἄχρηστον.»

«Καλῶς. Ποία ἢ χρῆσις τοῦ μολυβδοκονδύλου τούτου;» ἠρώτησε πάλιν ὁ πατήρ του.

«Νὰ γράφῃ,» ἀπεκρίθη ὁ Ἰωάννης.

«Ὑπόθεσε ὅτι ὁ μολυβδός κατεστράφη καὶ τὸ κονδύλιον δὲν γράφει πλέον;

«Τότε καὶ αὐτὸ εἶναι ἄχρηστον.»

Μετὰ ταῦτα δὲ λαθὼν μαχαίριον ἠρώτησε τὸν Ἰωάννην περὶ τῆς χρήσεως αὐτοῦ.

«Νὰ κόπῃ,» ἀπήντησεν αὐτός.

Ἄλλ' ὑπόθεσε ὅτι ἡ λαβὴ ἐσυτρίφθη καὶ τὸ μαχαίριον δὲν κόπται πλέον;

«Τότε καὶ αὐτὸ εἶναι ὡς καὶ τὰ ἄλλα ἄχρηστον.»

Λοιπὸν, σὺ λέγεις, ὅτι εἴταν τὸ ὥρολόγιον δὲν δεικνύῃ τὰς ὥρας, τὸ κονδύλιον δὲν γράφῃ καὶ τὸ μαχαίριον δὲν κόπῃ εἶναι ἄχρηστα, καὶ λέγεις καλῶς. Εἰπέ μοι, τώρα Ἰωάννη, τί νομίζεις περὶ ἐκεῖνων τῶν παιδιῶν, ἅτινα δὲν ἐκτελοῦσι τὸν σκοπὸν, διὰ τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἐπλασε καὶ διατηρεῖ αὐτά; Ἐκείνοι, τὰ ὁποῖα οὐτε τὸν Θεὸν ἀγαποῦν, οὐτε τὸν ἄνθρωπον τιμῶσιν.»

«Εἶναι ἄχρηστοι ἄνθρωποι.»

Ἐνθυμῶ λοιπὸν τέκνον μου τὴν ἄκαρπον σουχὴν. (Λουκ. ιγ'. 7.)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ἡ Ἐφημερίς τῶν Παιδῶν θέλει ἐξακολουθήσει νὰ ἐκδίδεται καὶ κατὰ τὸ ἐπὶ τὸν ἔτος ἐπὶ τῇ αὐτῇ εὐτελεῖ συνδρομῇ τῶν 50 λεπτῶν κατ' ἔτος.

Ἡ εὐμενὴς ὑποδοχὴ, ἥς ἔτυχε ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος ὁ μικρὸς οὗτος φίλος τῶν παιδιῶν, μᾶς δειδοὶ τὸ ἐνδόσιμον νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι πληροὶ μίαν τῶν σπουδαίων ἀναγκῶν τῆς νεολαίας μας, καὶ διὰ τοῦτο προτιθέμεθα νὰ μὴ φεισθῶμεν οὐδενὸς κόπου πρὸς βελτίωσιν αὐτῆς.

Παρακαλοῦνται οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ μικροὶ συνδρομηταὶ μας νὰ μᾶς πέμψωσι τὴν συνδρομὴν των τρεῖς τοῦλάχιστον ἐβδομάδας πρὸ τῆς λήξεως τοῦ ἔτους, ὅπως ἐκκολουθῇ ἡ διεύθυνσις εἰς τὴν διάταξιν καὶ ἐκτύπωσιν τῶν καταλόγων.

Οὐδὲν φύλλον θὰ σταλῇ εἰς τοὺς μὴ φροντίσαντας νὰ στείλωσιν ἐγκαίρως τὸς συνδρομὰς των.

— Εἰδοποιῶνται οἱ συνδρομηταὶ τοῦ «Ἀστέρου» τῆς Ἀνατολῆς καὶ ἐν γένει τὸ κοινὸν, ὅτι ἐπιθυμοῦντες νὰ καταστήσωμεν μεγαλειτέραν τὴν κυκλοφορίαν αὐτοῦ καὶ οὕτω νὰ θέσωμεν αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας ὅσων οἷόν τε περισσοτέρων, καταδιβάζομεν τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν του, εἰς μὲν τὸ ἐσωτερικὸν ἀπὸ 12 εἰς 6 δραχμάς· εἰς δὲ τὸ ἐξωτερικὸν ἀπὸ 18 εἰς 10.

Ἡ συνδρομὴ εἶναι προπληρωτέα καὶ ἐτησία.